

SZÁSZVÁROS ÉS VIDÉKE

POLITIKAI, TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Előfizetési árak:
Egész évre — — 240 L | Negyed évre — 60 L
Fél évre — — 120 „ | Egyes szám ára — 6 „
Nyititár szavanként 6 L.

Alapította: ifj. Szántó Károly.
Felelős és főszerkesztő: Dr. BOCZ SOMA
Kiadóhivatal: „Szászvárosi Könyvnyomda Rt.”

Megjelenik minden vasárnap.
Mindennemű pénzküldemények a „Szászvárosi Könyvnyomda Rt.” címére küldendők.
Hirdetések árszabály szerint. — Kéziratok nem adatnak vissza

Az Erdélyi ref. Nőszövetség.

Erdélyi magyar kisebbségi létünk egy olyan nagyhorderejű egyesület megalakulásával dicsekedhetik immár, amelyik — bár felekezeti tömörülés — a legnagyobb jelentőségű társadalmi mozgalommá nőtte ki magát nemcsak impozáns arányainál fogva, de annál a kulturális és etikai programnál fogva is, amelyik a magyar melioritás jelszavát tettekkben és eredményekben van hivatva kisebbségi életünk drága tartalmává, centrális életelvévé tenni.

Mint hogy a sokat vitatott transylván, magyar szellem egyik legfőbb ismérévül éppen a konfessionális felekezeti kultúrát ismeri el az erdélyi magyarság a maga legsajátosabb tulajdonának, csak természetes, ha e mozgalom és e tömörülés igényt tart arra, hogy a közvélemény is úgy tekintsen rá, mint a transylvánizmus ma leghatalmasabb munkás szervére, hol a felekezeti szempontok csak érték dokumentáló fémjelzések az egyetemes, erdélyi, magyar kultúra szellem kincseinek almáriumában.

Szó sincs róla, hogy minőségi fokozat szerint, ismeretes valláserkölcsei programja alapján, akarjuk mi az első helyre állítani az összes kisebbségi kulturális és vallási egyesületek között a Ref. Nőszövetséget, de nagy számú tagjai és a szervezetének nagy latitudókat áthálózó voltánál fogva: a mentitative, az elsőkre élére kell állítanunk ezt.

De van még egy jellegzetes vonása

ennek az élre kerülő szervezkedésnek, ami talán a legmélyebb vágású fémjelzést nyomja rá az egyesület nagy értéket képviselő érem-plakettjére s ez az, hogy számai mélyen lenyulnak a televény magyar talaj legalsóbb rétegeibe is, mert, a kálvinista demokratizmus, szinte dogmaszerű karakteréből önként értetődőleg, ez az egyesület a fejedelmi sarjak előkelőségeit épp úgy tagjai sorába iktatja, mint a legszegényebb falusi napszámos asszonyokat. A társadalmi különbségek teljesen feloldódnak, ami csak úgy lehetséges, ha — a leghatározottabban evangéliumi és kálvini szellemben — speciális egyházi célokat szolgál, vagy jobban mondva: egyházi és hitvallásos alapon végzi a maga kulturális feladatait. Ez a demokratizmus végtelenül nagy horderejű és a mi nehezen beszerezhető magyar kisebbségű létünkben, a magja lehet egy öntudatos és egyetemleges magyar szervezkedésnek, amelyik ma még, a sok helyütt tátongó hézagosság miatt, nem a legideálisabb és a legkompaktabb szervezkedés.

Ha manapság faji öntudatunkban annyi megdöbbenő hiányossággal találkozunk, rá kell jönnünk arra az igazságra, hogy csak hosszan tartó módszeres és céltudatos nevelés árán szabadulhatunk meg e hiányosság akadályozó és bántó nyúgeitól.

Egy egészen új típusú népi generációt kell felnevelnünk a jövő biztosítására. Ennek a jövőnk s helyünket pótló generációnak, ki lehetne más a leghivatottabb felnevelője, mint a val-

lás erkölcsi megújulás szent munkaközösségébe benevezett magyar anya? Határozottan addig nagy gyakorlati eredménye nem igen lehet a magyar politikai szervezkedésnek sem, míg az anyák és nők meg nem kezdik a vallásos kháritás és a nemzeti öntudat népnevelő munkáját.

Igaz, hogy eddig is működtek jótékony nőegyletek, de bizony ezek leginkább csak nagyobb helyeken, városokon tevékenykedő humánus intézmények voltak, tele csupa szintelen, felszínes, liberális és szabadkőmivesi hevületekkel. Hiányzott belőlük az erdélyi speciális szellem: a felekezeti és a demokratizmus, mert azzal, hogy városokon meglehetősen szép számmal lehettek tagjai a nőegyleteknek az alsóbb társadalmi régiókból eredők is, de mégis általában a jellegét a középosztály szintelen, vallástalan liberális és közönyös szelleme adta meg. Ezért is működhetett olyan mélyebbre nyúló eredmény és maradandóbb siker nélkül az u. n. humánus Nőegylet.

Erdélyben rendkívül nagy kiterjedésű az a munkamező, mely a magyar nőket várja. Örvendünk, hogy a Ref. Nőszövetség megalakulásával, ennek a munkamezőnek a legnagyobb és leginkább veszélyeztetett részén is megindulhat az áldásos tenyészet. Örvendünk, hogy a férfiúi aktivitás mellett munkába állíthatjuk a receptív befogadó munkát is. Ha a magyar férfiúi intézményekkel, házépítéssel, erdőirtással, utvágással szolgálja faji kulturáját: akkor a nő tartalmat, életet fog adni a rideg szer-

A SZÁSZVÁROS ÉS VIDÉKE TÁRCÁJA.

A kutya és a légy.

Irtá: MOLNÁR FERENC.

A hadtest, ahová 1915-ben mint haditudósítót beosztottak, híres volt arról, hogy a „Stab“-jának nagyszerű volt a konyhája. A hadtest hónapokig tétlenül feküdt egy keletgalíciai vonalon, forró nyárban. Ágyulövés néha napokig nem hallatszott. A törzs tisztjei regényeket olvastak, naplót írtak, lovaglőversenyeket rendeztek. És a koszt egyre jobb lett. Két asztal volt a tiszt menázsban. A nagy asztal, amelyenél 35-en ettek és a kis asztal, amelyenél a tábornok elnöklété alatt a vezérkar tíz tisztje ült és én, mint vendég. A nagy asztalnál is jó koszt volt, de a kis asztal bármely híres bécsi hotel felvehette a versenyt. — Asztalszomszédom egy fiatal horvát főhadnagy volt, aki ebben a kis társaságban az ellenzékét képviselte. Egyszer így szólt hozzám ebédnél:

— Azért olyan pompás itt az étel, mert két szakácsunk van és mind a kettő nagyon

fél a haláltól. Azt remélik, hogy ha ilyen nagyszerűen főznek, itt harcolhatnak a konyhán, nem kell a frontra menniök.

Vasárnap mindig torta volt. A két szakács közül az egyik hivatásos cukrász volt. Ugy látszik, a kettő közül ez félt jobban a haláltól, mert egyszerűen remekelt. A tortáin a legmeglepőbb cukorépitmények voltak. Egyszer egy egész templom, gótikus tornyocskákkal. Aztán vadászat, cukorból, erdővel, vadással, szarvassal. Aztán egyszer kastély, melynek ablakai kivoltak világítva s melynek tornyából, mikor a tetejét levették, igazi madár repült ki. És végül a legszebb: Przemysl vára cukorból, rommá löve, amint lobogó lánggal égett. A tábornok el volt ragadtatva, Przemyslt megettük, a benne égő puncsot eloltottuk és megittuk. A szakács karrierje és életbiztonsága tetőpontján állott A horvát főhadnagy ezt sugta nekem:

— Írja be a naplójába; háboruban halálveszedelem ellen bevált módszer: cukorból épült toronyba élő madarat zárni.

Aztán a következő történet: Volt ott egy ör-

nagy (kimondhatatlan, spanyol-portugál hangzású neve volt), aki a vezérkarban a legbefolyásosabb ember volt, annak dacára, hogy a mi magyar, s kistrészen német legénységünket a szó szoros értelmében gyűlölte. Ennek az őrnagynak volt egy szép nagy kutya, amelyet nagyon szeretett. Ez a kutya sokféle kunsztot tudott, de az őrnagy arra volt legbüszkébb, hogy a kutya, ha a falon legyet mutattak neki, meglepő magaszt ugrott fel a falra és bekapta a legyet. Oly gyorsan csinálta ezt, hogy a légy soha nem tudott elrepülni. A tétlenség napjaiban ez egyike volt a rendes napi szórakozásoknak.

Egy napon, délben, mikor ebédelni mentem, csoportosulást láttam a ház előtt, ahol a menázs volt. Tisztek álltak ott és hangosan nevettek. Odamentem, s láttam, hogy a kutya folyton ugrál a falra, hogy egy nagy legyet bekapjon, de se be nem tudja kapni a legyet, se a légy el nem röpül. A falnál állt a híres cukrász és folyton buzdította a kutyát, „Kapt be a legyet”. A dolog azért volt mulatságos, mert a légy nem volt igazi

vezetekbe, intézményekbe és az irányítás mellett elvégzi azt a legfontosabb feladatot: a megtanítás és konzerválás munkáját.

A magyar népi kultúra megtartását és konzerválását munkálja a Ref. Nőszövetség is, ezért van óriási jelentősége kisebbségi életünkben! G. F.

Jegyzetek.

Alig hetek válasszák el Európa népét a béke tizedik évfordulójától. Európa öreg földje teleszivta magát friss jó ember vérrrel s a kifáradt, kiszipolyozott embermilliók méltán remélték, hogy a jól megtrágyázott földből egy színes, gyönyörűsége virág — a békének és megelégedettségnek szépséges virága fog kikelni. De csalódtak a győzők s legyőztek egyaránt. Az óriási kataklizisből nem tud, nem akar Európa magához térni. A degeneráltak végtelen akaratnélküliségével, lomha nem törődéssel türi tovább is az emberi szenvedélyeknek duló pusztítását. A béke szelid fehér galambja csak megvillant az emberiség előtt s eltűnt megint a kóbor felhők között.

A hősi halottakról még alig porladt le a véres egyenruha, a tengerek mélyéből még majdnem épen kerül felszínre az elsüllyedt buvárhajók eltemetett legénysége s a kegyelet még mindmáig nem tudta összeszedni hősi halottainak utak árkában hevenyében eltemetett csontjait, de fent a levegőben már halált hozóan rikoltanak a gépmadarak s félelmetes hatású gázok, bombákba bezárva várják, hogy a halál segítő társaként beszéljenek az emberek harcába.

Mint tömlőcéből kiszabadult rossz lelkek, vad táncot járnak az emberi bűnök Báál isten oltára körül s annak földre hulló arany-morzsjáért folyik az emberek harca, megcsufolva az emberi s isteni törvényeket. Soha még öncél és önérdék az egyén és az állam életében, testet annyira nem öltött, mint napjainkban. Az Én kiábrándító szemérmelenséggel vetkőzik ki minden ténykedésből. Nagyszájú szólások, frázistól hemzsegő irások hirdetik a világ megváltásának szükségét és seholt sem történik semmi. Felállítottak a világnak egy ítélőszéket s az nem mer ítélni. Van emberek védelmére felállított liga s nem képes védeni. Vannak kisebbségek s azokon nem tud senki segíteni. Vannak törvények melyek a bűnt üldözik s azok meg-

légy. A cukrász rajzolta ceruzával a fehér falra, jó magasra. Volt feje, szárnya és hat lába. A kutya vagy százszor ugrott utána hiába. Már félholt volt a kutya a fáradságtól. A tiszték nevettek, a kutya folyton ugrott és a szakács kiabált: „Kapt be a legyet”. Egyszer abba maradt a nevetés. Az őrnagy jött és meglátta ezt. Magához hívta az izgalomtól és fáradságtól remegő kutyát. Vörös volt a dühtől és a szeme villámlott. Ránézett a mereven szalutáló cukrászra és ezt mondotta neki:

— Hülye!

Halotti csönd lett. Az őrnagnál kis lovaglóstör volt. Ez megremegett a kezében, csak annyira, mint egy hangvilla, amelyet megütnek; de mindenki észrevette, hogy egy pillanatig mi volt az őrnagy szándéka.

Körülbelül egy hét múlva rendelet jött az Armeekommandótól, hogy a törzseknél minden nélkülözhető embert össze kell írni és a frontra küldeni. Abban az időben szünt meg hirtelen asztalunknál a művészies torta. A horvát főhadnagy ezt mondta:

teremtői a legnagyobb bűnözők. Isten dicsőségére fényes katedrálisok épülnek s nincs ki bennük imádkozzon. Az igazság istenasszonyának bekötött szeme már nem az egyenlőséget jelképezi, hanem azt a sötétséget, melyben az igazságkeresők tapogatódnak.

Egyformán mély és piszkos fertőben, a végső bukás szélén hentereg minden morál s a világot megváltó Messiás jövetele egyre késik. Vajjon el fog egyszer jönni s vajjon milyen formában?

*

Legyen már egyszer vége a sok gyanúsításnak, legyen már egyszer vége a hátmögösdinek, a rövidlátásnak, a vakságnak. Bár korrupt világot élünk, bár a pénz hatalma ma mindennél erősebb, talán mégis akadnak őnzetlenek s a magyar célok szolgálatában talán még sem tartunk azon a lejtőn, melyre, objektivitás hiányában egyeseket, a felületeség taszítani akar. Nem szabad senkinek sem elfeledni, hogy azok, akik ma a magyarság ügyeinek és sorsának intézésére feláldozzák idejüket, munkájukat, s kilépve a porondra a leghálátlanabb feladatra saját magukkal szemben, vállalkozni merészkedtek, egy oly felelőségnél terhét hordják vállaikon, melynek elviseléséhez akkora őnzetlenség szükséges, aminővel az elégedetlenkedők és sötétben tapogatózók nem rendelkeznek. A magyarsághoz való feltétlen ragaszkodás, a magyar célok szolgálatában kifejtett munkásság nem merülhet ki folytonos mellverdesésében és a martíromkodásának uton-utfélen való hirdetésében. Itt nem szavak kellene, hanem produktív munka.

Nem a jelennek kell meleg puha ágyat vetni, hanem a jövőnek utjából a töviseket kigyomlálni. Ezért, bizonyos, hogy fájó áldozatokat kell hozni, mint ahogy minden cél elérése, mindennek a kivívása, áldozathozással jár. Az áldozathozást mindig könnyű és fájdalom kíséri. De ez a szomorúság csak a Mái, a Holnap talán hálás lesz ezért. Nekünk nyitott szemmel és mindent halló füllel kell járni. Kétségtelen, hogy oly kicsinyre zsugorodott már össze a valaha oly gazdag magyar értékek komplexuma, hogy egy-egy ilyen értéknek a könnyelmű áldozatdobása talán pótolhatatlan veszteséget jelenthet, de vannak a helyi érdekeknél magasabb célok, melyek az aránytalan áldozathozásnak gyümölcsét máshol, de bizonyára az egyetemes magyarság érdekében, fogják meghozni.

Legyen tehát már egyszer vége a magyar

— Irja be a naplójába: életveszélyes cselekedet a háboruban: falra ceruzával legyet rajzolni.

Ha nem naplót másolnám, hanem novellát írnék, most azzal is végezhetném, hogy a cukrász elesett. De az igazság az, hogy azóta nem hallottam felőle semmit. Így hát csak egyszerűen leírtam a történetet. Gondoljon hozzá mindenki amit akar.

— A minisztérium október 8-ikára halasztotta az iskolai év megnyitását. A közoktatásügyi minisztérium körrendeletet adott ki, amely szerint az 1928—28. tanév megnyitását az egész ország területén elhalasztják. A rendelet így szól: Tekintettel arra, hogy a bakkaleurátusi pótvizsgák és a felvételi vizsgálatok több helyen sokáig húzódtak el, a minisztérium elhatározta, hogy az iskolai év megnyitását az ország egész területén elhalasztja. A liceumokban szeptember 25 helyett október 8-án, a gimnáziumokban polgári iskolákban és a felső szakiskolákban szeptember 25 helyett október elsején kezdődnek meg a tanítások.

karakterhez nem illő akna munkának, sötét gyanúsításnak. Legyen már egyszer vége; ha azonban tények és bizonyítékok kézenfekvő tisztasággal állanak a most elégedetlenkedők rendelkezésére, ki a forumra velők. Hadd pusztuljon a mi férges, hadd dobja a teljes nyilvánosság a megvetés követ a magukról megfélemedzőkre, mert a magyar ügyet csak tiszta lelkiismerettel, csak felemelt fővel, csak szeplőtlen szívvél és lélekkel lehet és szabad szolgálni. Egy pillanatra térjünk mély odaadással magunkba. Vizsgáljuk meg a magunk értékét, a magunk lelkének őnzetlenségét, mérleljük a magunk fajmentő munkáját, hasonlítsuk össze a magunk képzelte vagy valóságos martíromkodásának lényegét a másokéval, a magunk áldozathozását a tényleges teljesítőképességünkkel, s csak azután legyünk bírák, ha lelki kincseink mindenki másénál értékesebb bizonyosságról kétségtelenül megvagyunk győződve.

—betta—

Virágesor két tanítónéninek.

Irma néni, Paula néni, fogadják szívesen ezt a kis bokrétát, tőlünk, akik egykor a családi meleg fészekből az ismeretlen nagyvilág felé tett első tipegő lépteinkkel átmenve az iskola misztikus küszöbén remegve emeltük tekintetünket Irma néni, Paula néni jószágos derűben sugárzó édes arcára. És esztendő teltek esztendő után és mi nőttünk csendeszen míg a lelkünkbe az első pillanatban hullott bizalommag csirát hajtott, nőtt és termelt szeretetet, ragaszkodást, hálát és boldog emlékezést.

Irma néni, Paula néni, mi bokrétát kötöttünk szívünk érzelméből és azt nyújtjuk át. Mit is adhatnánk mi egyebet, mint érzést, aminél több és egyéb ugysem maradt már nekünk. Érezni pedig ugyancsak tudunk, ám bár már el is fásulhattunk volna sok-sok fájdalmunk érzése után. Hanem ha ezt a kis bokrétát elfogadják és keblükbe rejtik, ott fog az talán egy kis meleget sugározni, jólesőt akkor, ha a rideg valóság a ránk szakadt nehéz sors fagyos lehelletével készül megdermeszteni lelkünket.

Irma néni, Paula néni, ezután már nem veszik át a mamák kezéből a félénk kisbabákat, nem törlik meg könnyes szemünket s nem fáradoznak azon, hogy a szepegő szájacskák mosolyra derüljenek. Most már pihenni fognak. A legtűskésebbnek és leghálátlanabbnak mondott tanítói pályától bucsuzni kell, az utra be van csomagolva: gond, alatta: gond, felette: gond. Ez az utra való nagy teher a sötét utvonalon. Nemes lelkük nemesen hordja azt. És legfeljebb a könnyeink ha puhítják kissé a göröngyöket lábuk alatt.

Irma néni Paula néni, vegyék szívesen ezt a kis élő virágbokrétát tőlünk, akik sokért nem adjuk, hogy mi is voltunk

Tanítványaik.

HIREK.

Egy rokkant

ült a sétatéri padon. Fa lábát messze kinyújtotta, csonka kezét a pad támláján pihentette s átbámult az őszi napsugárzásban fürdő marosparti kék hegyekre. A lombok közül bekandikáló napsugarak megcsillogtatták a mellére szép sorrendbe felütött vitézségi érmeiket. Négy darab lógott szépen kitisztítva a fehér parasztingen. Néha összezörrentek s ilyenkor boldog megelégedéssel nézte azokat a rokkant ember. Szempillantása elárulta, hogy büszke azokra

s hogy nagy nyomorúságában is szereti azokat, pedig Istenem, egyikért lábával, másikért kezével fizetett, s a másik kettőt is kitudja mennyi gyötrő kin árán tűzték a szive fölé.

Épen maradt kezével gyöngéden megtörölte őket s kitudja milyen emlékek keltek életre keze érintésétől, mert ahogyan ott ült és a világot nézte, meglátszott rajta, hogy lelke most valahol az orosz mezőkön nyargal, vagy az olasz hegyek égbenyuló csucsán bámulja a hazaszálló felhőket.

Hosszu percekig tartott a lélek vándorlása. Egy durva hang azonban magához térítette. A szegény rokkant, mint aki szép álomból szomorú valóra ébred, csak későre értette meg, hogy az ő féltő gonddal ápolt vitézsi érdemei nem tetszenek valakinek. Csonka kezét védőleg emelte a csillogó érmek elé, egyszerű lelke nem akarta elhinni, hogy ami szép és dicső volt tiz és egynehány évvel ezelőtt, hogy amire szabad volt büszkének lenni, mert súlyos ára volt a sok fényes ezüstnek, most bűn és hazafiatlan dolog viselni.

Szemében két könnyecpp jelent meg, hogy érmeit így megcsufolták, lelkét elöntötte egy végtelen keserűség s ahogy nehézkösen felállott a hadiérmekek mellén siralmasan összezörrentek. És a rokkant már tudta, hogy neki azokat meg kell védenie. A védelemre emelt mankó lesújtott vad dühvel, sötét elkeseredéssel. A küzdelem rövid ideig tartott. Az érmek vigan csörrentek ismét össze, a támadó megfutamodott. Boldog meglepődéssel helyezkedett el ismét a rokkant katona a padon. Verejtékes homlokát megtörölte, érmeit szépen elrendezte, végig simítva azokat végtelen gyöngédséggel. Szeme megkereste ismét a kóbor felhőket, melyen eddig lelke a meszeségbe kalandozott s mélyen elmerült tekintetéből ki lehetett olvasni, hogy bajtársainak az Isonzó partján most meséli el újabb hősi tettét. —b—

— **Dr. Tavaszy Sándor**, a kolozsvári református theologia nagytudomány igazgató-professzora, hirneves filozófus, a napokban városunkban időzött a kollégiumi könyvtár átvizsgálása végett. A gyönyörű könyvtárról, mely a leggazdagabb felszerelésű erdélyi könyvtárak közé tartozott, nagy elismeréssel nyilatkozott.

— **A Magyar Párt ez évi naggyűlése október hó 14-én lesz Székelyudvarhelyen.** Az elnöki tanács a naggyűlés napjára október hó 14-ikét tűzte ki, mint már tudva van Székelyudvarhelyre. A naggyűlést megelőző napon parallel fogják gyűléseiket megtartani a gőzgazdasági és közművelődési szakosztályok. A naggyűlés tárgysorozatán szerepelni fognak: az intézőbizottság jelentése a párt működéséről, a szervezeti szabályzat és indítványok.

— **Halálozás.** Lámpé Ferencné Réthy Mária urasszony, életének 50-ik évében f. hó 15-én hosszas szenvedés után Piskini meghalt. Ugyanott helyezték örök nyugalomra f. hó 17-én nagy részvét mellett.

— **Redukálják megyénkben a körorvosok létszámát.** Megyénkben, hol csak 25 körorvos van és átlag 17 községre jut csak egy orvos, bizony elférne még néhány körorvosi állás, hogy az egészségügyi szolgálat kielégítő lehessen. Ezzel szemben, mint értesülünk, a kerületi egészségügyi főnök, ahelyett, hogy emelné a körorvosok létszámát, öt helyen (Lupény, Kudzsir, Marossolymos, Nagydenk és Romosz) akarja a körorvosi ál-

lásokat megszüntetni és ezek helyébe csak két helyen, Demsuson és Balsán fognak újakat létesíteni. Eddig sem voltak képesek tökéletesen ellátni az egészségügyi szolgálatot körorvosaink, kíváncsiak vagyunk, hogy mit képzeli az egészségügyi főnök ur — ezután könnyebb lesz a körorvosoknak feladatukat teljesíteniük?

— **Esküvő.** Sándor Ferenc, román állami vasgyári mozdonyserelő f. hó 16-án, mult vasárnap esküdtött örök hűséget Triznyai Ernának a helybeli róm. kath. templomban.

— **A szászvárosi róm. kath. elemi népiskola tanítótestületében jelentős változás állott be ebben az iskolai évben.** A magyar uralom alatt működött állami leányiskolától a róm. kath. felekezeti iskolába szorult két érdemes tanítónő: Antos Irma és Tamasovics Paula nyugalomba vonulásával egy kántortanítói állásra hirdetett a fentartó egyházközség pályázatot s ennek nyomán hat pályázó közül megválasztotta Havadtői Imre, eddig Jobbágyfalván működő kántortanítót, aki állását el is foglalta.

— **Hirdetmény.** Vettük közlés végett a helybeli államrendőrség 6091—1928. sz. körözüvényét: A munkaügyi minisztérium 26809. sz. és Hunyadmegye prefektusának 13829. sz. rendelete alapján felhivatnak Szászváros területén lakó összes idegen állampolgárok, hogy okmányaikkal a helybeli rendőrségen 48 órán belül jelentkezzenek.

— **„Astra“ mozgószínház.** Vasárnap, f. hó 23-án délután 5 és este 9 órakor vászonra kerül egy rendkívül érdekes: „NAGY CSELEKEDET“ című Rin-Tin-Tin film. — Csütörtökön, f. hó 27-én hozzuk „Istenek, emberek, állatok“ című, az ország legnagyobb városaiban nagy sikerrel bemutatott látványos filmdrámát. — A n. é. közönség szíves pártfogását kérjük.

— **Fürdőrend.** A helybeli kádfürdő minden pénteken, szombaton egész nap és vasárnap délelőtti van nyitva.

— **A soffőrséget rendes iparaggá léptették elő.** (Akinek nincs munkakönyve nem vezethet autót.) A Monitorul Oficial közli a minisztertanács egyik jegyzőkönyvének a kivonatát, mely felhatalmazza a munkaügyi minisztériumot, hogy a soffőrséget az egész ország területén rendes iparaggá léptesse elő. A változás következtében Erdélyben az 1884. évi 17. ipartörvény, a regátban az 1912. évi ipartörvény, Bukovinában pedig az osztrák ipari kodex megfelelő paragrafusait fogják alkalmazni a soffőrséggel kapcsolatban, ami egyet jelent azzal, hogy ezentul csak azok vezethetnek gépkocsit, akik a belügyi hatóságok által az autóforgalmi törvény alapján kiállított hajtási igazolványok mellett munkakönyvel is rendelkeznek s az ipartörvény többi feltételeinek is eleget tesznek. Hogy a rendeletet mikor kezdik alkalmazni s hogy azoknak, akik jelenleg hajtási igazolvánnyal bírnak, milyen formalitásoknak kell eleget tenniük, egyelőre nem közlik.

„Leleplezem Alfát“ —

ugrottam ma ki dühösen az ágyból, — miután ez volt a negyedik elrontott éjszakám miatta. Feleségem hozományul hozott a házhoz 12 üveg baracklekvárt (egy penészes volt!) egy kanári madarat és a fiunkat, — illetve ez már közös szerzemény, — azt az okos kölyköt, amely tavaly felboncolta a kanári torkát, hogy kivegye a füttyülőjét. És ettől a naptól kezdve a feleségem lett a kanári a házban, de ő éjjel énekel: horkol! Nein, ez nem elég jó kifejezés, — csattog, trillázik, fuvolázik, dalol, hárfázik, pöfékel,

szortyog. Jó, ebbe beleszoktam. De újabb szokása, hogy éjjel diadalmasan felsikolt: — Megvan!

— A kiskulcsokat megtaláltad, avagy rájöttél, hogy a cseléded lopja a zsirt, — kérdeztem álmosan.

— Nem, hanem tudd meg, hogy rájöttem, kicsoda Alfa, — tudd meg, hogy Gönczy Pali az állatorvos.

Más éjjel kacagásra ébredek. Kisül, hogy a feleségem Alfa cikkén mulat. Ebéd után lepihenek, mert kivagyok már merülve. A feleségem és barátja diskurálnak és arra ébredek, hogy veszekszenek:

Nejem: Azt hiszed, csak neked van lila kombinéd? Tudd meg, hogy az nap rajtam is az volt.

Vendég: Drágám, ha meg is pukkadsz, rólam irt az a drága Alfa.

A teringettét ennek az Alfának. Hát ki ez az ember, aki megvan sértve, mert a 180 kilós Faragó urral emlegették egy süveg alatt? Ki az az ember, aki cseveg hasábokon keresztül és csodálatos módon az ujság végén fejezi be mindig cikkét, aki tábornokokkal barátkozik, aki lila kombinékkal kacérkodik. Ki az az ember, aki miatt a feleségem éjjelente felkölt és csodálatosan sorra veszi városunk minden irni-olvasni tudó lakosát? Kinyomozom, leleplezem?

A szerkesztőt meginterjuvoltam, de ő kijelentette, hogy ő is postán kapja a kéziratokat gépirással. Nagy ravaszul ostromlom a sokoldalú Faragó urat, aki, mikor meghallja hogy „Alfa“, olyat ordít átkozódva, hogy ijedten elrohantam...

A borbélyom belévág a tokámba és hogy kiengeszteljen, a fülembé suttog (jaj, ne csiklandozzon!) mintha nagy szenzációt tudna:

— Tetszik tudni, hogy kicsoda Alfa? — Speil!

Ebben a pillanatbaü megjelenik egy madárijesztő alak, a „hosszu patikus“ az ajtóban. — Adjon Isten erőt, egészséget és jó kedélyt.

Elmondok neki a bajomat, hogy már nem szenzáció az elfogott Balan fényképe, szive választottjával és anélkül, ágyban, már betegágyban, elmondok, hogy ma már nem érdekel senkit az a fényképsorozat, amely egy szerelem keletkezését, az esküvőt, a lakomát, a letakart nászagyat ábrázolja, és amely mind látható városunk egyik kirakatában, és végül megkérdeztem, mi a véleménye.

— Elmondok Önnek egy történetet és ezzel megmondok a véleményemet is. Megnyugtatom, hogy hófehér történet lesz, — viszonzá a patikus.

(— Nézze csak meg, rokon — fordult az inashoz, — ki az az ügyesen beakasztott lábu hölgy, aki most elment az üzlet előtt).

— Nos, — kezdte — villanyoson utazok, merengek azon a kellemes érzésen, hogy milyen jó valakinek a más lábán álldogálni, mikor egy ur széles vigyorgással az arcán, félrelökve mindenkit az utból, letaszit a derék bütykőről, ahol álldogáltam:

— Szervusz Ödönkém, kicsoda öröm — köpköd az arcomba — orosz fogság után téged viszontlátni.

— Kérem Ön téved, — felelém arcomat tiszlogatva, Pali már voltam sokszor, de Ödön soha és orosz fogságban sem voltam.

— Ja ugy, bocsánat, tévedés — mormogta.

Néhány nap mulva egy hölgyet követtem tisztes ismerkedési és barátkozási szándékkal és mosolygott a lelkem, hogy milyen jó nekem, akinek oly közönséges fizimiskája van, hogy mindenkire hasonlít. Például most is hivatkozni fogok „régis ismeretségekünkre“.

Ebben a pillanatban megpillantom a villanyos beli „ismerősömet“ — elmosolyodok,

ő pedig kitarja a karját és szemvaktó gyorsasággal, boldogan hadarja:

— Szervusz Ödönkém, képzeld, — hahaha — én marha — hehehe — te — én megszólítottam egy bamba idegent, azt hittem, hogy te vagy!

— Végtelen sajnálom, — dudoltam a szavakat kéjjel, — de Ön ugyanazt az urat szólította meg!

— Ödönkém, — motyogta fájdalmasan, — hát nem hittem volna, hogy volt bajtársad előtt letagadod önmagadat!

Hogy mennyire csalódtam bennem, azt bizonyítja, hogy nem köpdösött ezuttal az arcomba.

Látja Gamma ur, — ejti el a mesélő az elbeszélés fonalát szomorúan, így értem meg, hogy én, akihez minden családban akadt egy hasonmás, én már önmagamra se hasonlítok.

— No de ki az Alfa? — kérdém ingerülten.

— Hát nem érti? Alfa annyira meg van szédülve a sok kombinációtól, hogy már maga sem tudja, hogy ki is az az Alfa?

— E szerint? — kérdem báméskodva.

— E szerint — sujt le szavaival mosolyogva a patikus,

— e szerint Ön az Alfa is, Beta is.

— Én? Hiszen én Gamma vagyok!

— Nem! Ön an-alfa-beta!

Gamma.

Egy kútszivattyú eladó Wagner Gusztávnál. 28 3—3

Meghívó.

A „Szászvárosi Könyvnyomda Részvénytársaság”
XXVI. ÉVI RENDES KÖZGYŰLÉSÉT

1928. évi szeptember hó 30-án délelőtt 11 órakor tartja a „Szászvárosi Takarékpénztár Rt.” helyiségében, melyre a t. részvényesek ezennel tisztelettel meghívotnak.

Ha a nevezett napon a részvényesek kellő számban és kellő részvény képviselőben nem gyűlnének össze, akkor az alapszabályok 14. § a értelmében a közgyűlés 1928. évi október hó 7-ikén délelőtt 11 órakor a már megnevezett helyen tartatik meg, mely gyűlés a megjelent tagok és képviselt részvényesek számára való tekintet nélkül fog határozni a közölt tárgysorozatban felemlített ügyek felett.

TÁRGYSOROZAT:

1. Elnöki megnyitó és a határozatképesség megállapítása.

2. A jegyzőkönyv hitelesítésére két tag választása.

3. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentése az 1927—28. év üzleti eredményéről, a nyereség- és veszteség-számla, valamint a mérleg jóváhagyása és a felmentvény megadása.

4. A tisztanyereség hováfordítása iránti határozathozatal.

5. Egy felügyelő-bizottsági tag választása.

6. Netaláni indítványok.

Szászváros, 1928. évi szeptember hó 21-én.

Az igazgatóság.

Megjegyzés. Az 1927—28. évi nyereség- és veszteség-számla, valamint a mérleg, továbbá az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentései a közgyűlés előtt 8 napon át a hivatalos órák alatt a részvénytársaság könyv- és papirkereskedésében megtekinthetők.

Az alapszabályok 11. §-a szerint szavazási jogával csak azon részvényes élhet, aki részvényeit le nem járt szelvényeivel együtt a „Szászvárosi Takarékpénztár Részvénytársaság”-nál a közgyűlést megelőző nap déli 12 órájáig elismervény ellenében — mely igazoló jegyül szolgál — letette.

Laboratorium Dr. WILHELM TARTLER

Orăștie, Piața Reg. Maria No. 6.

Neu modernst eingerichtet für Elektrotherapie, Diathermie, Kosmetik (Vapofor) u. Vibrations Massage. 3—3

Vonatok érkezése és indulása.

Tövis felől érkezik:	Piski felé indul:
243 sz. Személyvonat 129	133 órakor
239 " " " 812	816 "
241 " " " 1751	1754 "
21 " Gyors " 945	946 "
5 " Express " 209	210 "
Piski felől érkezik:	Tövis felé indul:
244 sz. Személyvonat 348	350 órakor
240 " " " 1102	1106 "
242 " " " 1937	1940 "
6 " Express " 439	440 "
22 " Gyors " 2108	2110 "

Munkásvonatok.

Piski felől érkezik:	Alkenyőrig indul:
Munkásvonat 501	502 órakor
" " " 1720	1721 "
Alkenyőrről érkezik:	Piskiig indul:
Munkásvonat 610	611 órakor
" " " 1901	1902 "

Autóbuszok 25 perccel vonatérkezés előtt indulnak az összes vonatokhoz, a munkásvonatok kivételével.

Értesítés!

30 1—3

A n. é. közönség szives tudomására hozom, hogy a mai kor igényeinek teljesen megfelelőleg berendezett

Cukrászdámot

a Kaszinó épületében megnyitottam. A legfinomab cukrászsütemények, torták, krémek stb. gazdag választékban naponként frissen elkészítve állanak a t. nagyközönség rendelkezésére.

Az étteremben minden szombat este nagy disznótoros vacsora. — Szives pártfogást kér, tisztelettel:

id. Bisztricsányi Ernő.

Genzurat de: V. Ivășcoiu, secretar de plasă.

Pécskai tészta- és kenyérliszt LOBSTEIN cégnél olcsó árban kapható. 24 3—3

Őszi és téli DIVATLAPOK

kaphatók a Szászvárosi Könyvnyomda Rt. könyv- és papirkereskedésében.

Értesítés!

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására hozni, hogy modernül berendezett

Kelmefestő műhelyemet

Kertész-utca 4. szám alól, Str. Cloșca (Zevoj) 19. szám alá, Titu-féle házba helyeztem át. A n. é. közönség szives pártfogását továbbra is kérve, vagyok kiváló tisztelettel:

Hermetzi Károly

kelmefestő. 23 3—3

Léghőri zavarok nem bántják, s a legtökéletesebb műélvezetben lesz része, ha

Parlophon

grammaphonon

Parlophon

lemezekről

hallgatja otthonában a világ legnagyobb művészeit.

▼▼

▼▼

E világhírű márka gyártmányai feltűnő olcsó árban a „Szászvárosi Könyvnyomda Rt.” papirkereskedésében kaphatók

Nincs a megyében napilap,

s így a megyei vonatkozású eseményeket, személyi és egyéb híreket, rendeleteket s üzleti vonatkozású hirdetéseket

csak a megyében megjelenő ujságokból olvashatja.

Rendelje meg a 16 év óta fennálló s a megye minden részébe járó

„Szászváros és Vidéké”-t

Előfizetési ára: Egész évre 240, félévre 120, negyed évre 60 leu. Hirdetési olcsók!